Mlado Porabje

Zima - 2022

Spoštovani bralci!

Letošnja zima je bila za mlade posebej bogata in jezikovno težko nadgradljiva. Hkrati pa je zimski čas udaril z neizprosnim hladom. Toliko bolj sem vesela za vse te zgodbe, ki jih bomo v tej prilogi delili z vami in vas z njimi – upam – ogreli. Potujemo nazaj v čas decembra, novoletnih želja, zaobljub – hm, kako vam grejo? – v čas kulturnega praznika, izjemnih mladih talentov, ki so se na odru več kot izkazali, potujemo na Roglo, kjer smo v pustnem času pomahali zimi v slovo.

Ob kulturnem prazniku smo govorili o črepnjah srca. Takrat nisem imela v mislih, da bo svet v prihajajočih dneh poskrbel za toliko zlomljenih src. Želim vam, nam, da v sebi vsak dan odkrivamo otroškost, tiste biserčke v očeh, ki naredijo svet mavrično pisan, vreden. Da vsak dan znova oblikujemo svoje posode življenja z vedenjem, da se te lahko kadar koli zlomijo in da take, zlomljene, govorijo o resničnem življenju. O popolnosti nepopolnosti. Kincugi.

Valentina Novak

ZIMA, ZIMA BELA

Vsak letni čas v vrtec prinese novo učenje in igre. Otroci imajo radi zimo in vedno z navdušenjem opazujejo snežinke skozi okno.
Ko smo spoznavali značilnosti zime, smo ugotovili, da je zunaj mrzlo in se moramo toplo obleči. Z različnimi dejavnostmi smo spoznali slovenska poimenovanja za zimska oblačila in obutev: pulover, kapa, hlače, nogavice, rokavice, jakna, kapa, šal in škornji.
Otrokom sem z lutkami pripovedovala zgodbo o babici Zimi, ki je pletla topla oblačila. K njej so prihajale živali, ki jih je zeblo in vsaka je dobila eno oblačilo. Ko so otroci zgodbo dobro poznali, smo si razdelili vloge in zgodbo tudi zaigrali.
Pogovarjali smo se o živalih in jih razvrstili na tiste, ki pozimi spijo in tiste, ki ne spijo. Naučili smo se novo pesmico Kdo smrči. Seveda pa nismo pozabili na ptice. Na igrišče smo postavili ptičjo krmilnico in nasuli semena, otroci pa jo lahko opazujejo skozi okno naše igralnice. Naučili smo se nove pesmice, risali s prstki v moko, sestavljali sneženega moža iz papirja, se razgibavali s snežinkami in kepami.
Želimo si, da nam zima natrosi še več snega, da bomo lahko še naprej uživali na snegu.

Vzgojiteljica asistentka
Romana Trafela

Zimska oblačila

Velika kepa

Zima, zima bela
vrh goré sedela,
pa tako je pela,
da bo Mirka vzela,
ker on nič ne dela,
ker on nič se ne uči –
čaki, čaki Mirko ti!

Oton Župančič

Drage bralke, dragi bralci!

Uredništvo časopisa Porabje se zahvaljuje vsem malčkom, učencem in dijakom ter njihovim vzgojiteljicam, učiteljem in učiteljicam za risbe, fotografije in besedila, ki ste jih prispevali za Mlado Porabje. Posebej se zahvaljujemo svetovalki II za porabske šole Valentini Novak za njeno povezovalno in vsebinsko delo pri nastajanju priloge. Obenem opozarjamo, da besedila učencev niso lektorirana, popravljena so le toliko, da napake ne bi motile pri razumevanju le-teh. Za to smo se odločili namenoma, v želji, da bi bili prispevki čimbolj avtentični in bi zrcalili znanje ter jezikovno stanje med mladimi Porabci.

Marijana Sukič
urednica

Betlehemeške

Na Gornjem Seniku je navada, da pred božičem hodijo »betlehemeške« (božični koledniki) od hiše do hiše.
V šoli smo se odločili, da bomo letos tudi mi hodili. Skupaj smo bili štirje. Vanda, Zsombor, Denisz iz našega šestega razreda, Dzsenifer pa iz osmega razreda. Na žalost je Vanessza zbolela, Dora pa si je zlomila roko.

Hodili smo 18. decembra, v soboto zjutraj, ob osmih smo začeli. Oblečeni smo bili v stare suknjiče in hlače. Na glavi smo imeli kučmo in obuli smo si škornje. Obraz smo si namazali s sajami, da smo bili črni. Imeli smo tudi palice, na njih so bili zvončki. Eden izmed nas je nosil okoli vratu obešene jaslice (betlehem). Jaslice so narejene iz lesa, na sprednji strani lahko vidimo prizor Jezusovega rojstva. Jezušček leži v jaslicah, ob njem so Marija, Jožef, trije kralji, pastirji, krave in ovce.
Ko smo prišli do neke hiše, smo skupaj zapeli pesem *Poslušajte vsi ljudje.* Potrkali smo na vrata in pozdravili v narečju: »**Valen bojdi Jezuš Kristuš!**« Vmes smo tudi pozvonili z zvončkom. Nato smo vprašali: »**Slobaudno betlehemeznevati?**« Če družina je rekla, da je »**slobaudno**« potem smo pokazali jaslice (betlehem) in eden od pastirjev je prosil dar za Jezuša. »**Jezuš se je naraudo. V jaslicaj leži. Nema gvanta, nema črejvle, pomagajte tau siromaško dete.**« Od družine smo dobili denar in čokolado. Nato smo molili Oče naš, zahvalili smo se za dar, zaželeli smo vesele »svetke« in se poslovili. Na koncu smo peli pesem *Z neba je prišo.*
Hodili smo po celi vasi, zadnja hiša, kjer smo se ustavili, je bila pri sošolki Vandi. Tam smo jedli večerjo, pogovarjali smo se o tem, kako smo preživeli ta dan in nato šli domov.
Hvala lepa vsem, ki ste nas čakali in podpirali. Upamo, da Vas naslednje leto zopet lahko obiščemo!

Učenci 6. razreda z učiteljico Beato Šafar Bajzek:
Vanda Krajczár, Denisz Wachter, Zsombor Mizser

Video si lahko ogledate na: https://www.youtube.com/watch?v=eOf9VmH4N0

8. FEBRUAR – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

ČREPNJE SRCA

Glina. Črepinje. Poezija. Ustvarjanje. Lom. Rdeča. Galantnost, otroškost, brezčasnost, večnost. Na odru je bilo izjemno. Gledališče zahteva od obiskovalca zbranost, podari katarzo.

Ana, objeta s svetlobo lune, v ritualu noči, z glino nariše solzi na obraz. Vstane. Pogleda v občinstvo: **Kakó bit' hočeš poet, in ti pretežkó je v prsih nosit' al pekèl, al nebo?***«*
Nekaj porabskega, slovenskega ... nekaj modernega, nekaj nihilističnega, ščepec avantgardnega. Veliko Ženske. Veliko nas. Osebno.

Video in razmišljanje o življenju, ustvarjanju, glini (ravnateljica DOŠ Števanovci) si lahko ogledate na: **https://youtu.be/w9s_dhNUzu8**
Prešeren, kiparjenje (8. razred DOŠ Števanovci) si lahko ogledate na:
https://youtu.be/9wUaXbS-3LE

Proslava je zahtevala od vseh nastopajočih veliko dela, truda, organizacije, učenja, vaj.
Za nami je snemanje videa v lončarjevi delavnici, kasneje kiparjenje osmošolcev z lončarjem – ustvarjanje doprstnega kipa Franceta Prešerna. Uéenci so delei broške, ki so si jih obiskovalvci lahko odnesli domov. Učenke DOŠ Števanovci so skupaj z učiteljico Marietto Szalai stopile na oder sodobnega giba, z učiteljem Zoltanom Majcanom so pilili besedišče, raziskovali slovenščino in pripovedovali navdihujoče zgodbe. Z učiteljico Evo Kukor so glasbeno napredovali, z učiteljico Julijo Fajhtinger pa ob klavirski spremljavi resnično zablesteli.

Z vsako vajo, na šoli in v gledališki dvorani, so učenci postajali samozavestnejši, boljši. In bilo nam je posebej lepo, ko so se učenci na koncu proslave prišli zahvalit. Sijoči, zadovoljni, ponosni obrazi, ki so v zgodbi našli nekaj svojih novih talentov, se naučili veliko novih besed v slovenščini in vse to predstavili do dobra polni dvorani.
Ravnateljica DOŠ Števanovci je bila lahko posebej ponosna na svoje učitelje in učence, ki so z odliko opravili svoje delo.
Sama pa sem posebej pazila na gimnazijce, srednješolce, študetki, ki se na odru razvijajo v prave umetnike. Proces, skozi katerega grejo in ga gledalci ne vidijo, je dihjemajoč. Tenkočutnost, pronicljivost mladih umov je več kot vzpodbudna in velik poklon Porabju.
Hvala za vse pohvale! In hvala, da zaupate, prihajate na prireditve in nas na tak način vzpodbujate!

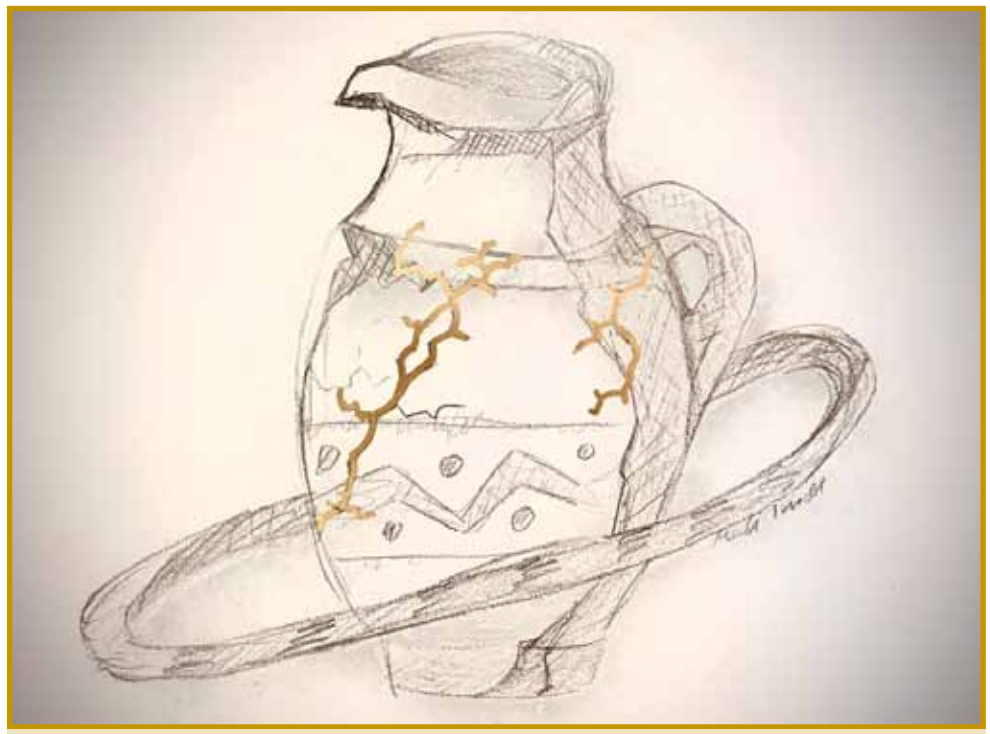

Glinen vrč je za vabilo narisala Imora Merkli, učenka 8. razreda DOŠ Jožefa Košiča

8. FEBRUAR – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Luna je krajec in luna je krog,
Luna je večen in srčen otrok.

Luna, polnočna svetloba sveta,
Luna, neznani magnet iz srebra.

Krajec vsak mesec odraste v krog,
Luna je večen in srečen otrok.

(B. Novak: Mala in velika luna)

LUNA (Melisa):
Ah, ko bi ti vedela, kako težko mi je pri srcu! Ves čas sem si želela, da bi čim prej odrsala in postala polna Luna. (otožno) Zdaj pa vidim, da je življenje odraslih en sam dolgčas. Ves čas samo delo, delo, delo! Sploh se ne znajo več igrati. Veliko sem sama (zajoka). Zdaj je vsega konec.
SEVERNICA: Ne boj se, Luna! Tebi ni treba nikoli do kraja odrasti. Vsak mesec zrasteš v čip in se ponovno zmanjšaš v mlaj. Luna, ti si edini večni otrok na vesoljnem svetu. Sonce je kralj večnega Dela, ti pa si princesa večne Igre.
LUNA (Melisa): A res? Hura! Naj živi otroštvo!

Moj vrč. Razbit na tleh.
Ne želim novega, tega želim.

Poklical bom mojstre,
morajo ga zlepiti,
morajo ga zlepiti, morajo ga zlepiti!

Ne bo več tak, kot je bil.
Lepilo. Lepilo potrebujem. Zlato lepilo.

Zalepil bom vrč in zame bo še lepši.
Pokazal ga bom vsem prijateljem.

Moj vrč je kot človek.
Po zlomljenem, razbitem srce
se mora ponovno zlepiti, a rane ostanejo.
In človek je zaradi njih lepši, bogatejši, močnejši.

Da proslava uspe, je odvisno od veliko dejavnikov. Ob učencih so mentorji, organizatorji. Izjemno pomembno vlogo pa ima tudi lučkar in tehnična podpora. Hvala Zoltanu, Nikoletti, Biserki, Tomažu, Norbertu ...

Luna je večen in srečen otrok.

Prešeren je prešerne volje!

ČREPNJE SRCA

Imel/a sem zlomljeno srce:
- ko mi je umrl pes.
- ko sem dobila slabo oceno iz kemije.
- ko mi je umrl dedek.
- ko me je prijateljica užalila.
- ko mi je umrla babica.

Učenci 8. razreda
(priprava na proslavo)

In kdaj ste vi imeli zlomljeno srce?

Na Prešernov dan so pripravljali predstavo učenci iz Števanovcev. Po mojem je bilo zelo lepo. Valentina Novak vsikdar ima dobre ideje. Vemo, da v Števanovci v šoli dostakrat delajo stvari iz gline. Torej to so največkrat nam pokazali. Pokazali so nam, kako to delajo in pred nami na odru so tudi delali posode. Mate Labritz je bil France Prešeren in je deklamiral pesem Kam. Anna Csizmás je bila Primičeva Julija. Imela je rdečo obleko. Je bila zelo lepa. Stefánia Drávecz je bila Anna Jelovšek. Točila je vodo, plesala, pela s svojimi otroki in bila ona tudi zelo lepa. Otroci iz Števanovec so imeli obleke čist črne. Plesali so s hulahopkimi in peli. Na koncu predstave so prišli gostje in govorili svoje govore. Potem smo šli na hodnik in smo jedli. Veseli me, da sem tudi jaz lahko pogledala to predstavo in upam, da naslednje leto bom lahko tudi jaz sodelovala.

Vanessza Sulics, učenka DOŠ J. Košiča

PUST PUST PUST PUST PUST

NA GORNJEM SENIKU IN V ŠTEVANOVCIH SO OTROCI VESELO PRIČAKOVALI PUST

»Kusta repa, dugi len, fašenek je cejli den.«

Na pustni dogodek smo se v vrtcu pripravljali že nekaj časa, in sicer z učenjem novih pesmic in deklamacij ter s pustnim plesom in rajanjem. Tudi igralnico smo vzgojiteljice in otroci okrasili s pustnimi okraski in drugimi zanimivimi izdelki. Pogovarjali smo se o raznih poklicih in spoznavali različne pripomočke, ki jih potrebujemo za določen poklic. Ogledali smo si različne maske, med njimi tudi znamenitega kurenta, ki nastopa v tradicionalnem kurentovanju v Sloveniji. Izdelali smo papirnato lutko kurenta, ki smo si jo nadeli na roke ter z njo posnemali poskakovanje in zibanje kurentov. Ogledali smo si še videoposnetek, ki prikazuje kurente, ki iz dežele odganjajo zimo in prikličejo srečo ter dobro letino. Prav tako pa nismo pozabili na masko in kostum smešnega klovna. Tudi sami smo si zdelali pisane črtaste kravate in klobučke, si jih nadeli in si pri tem predstavljali, da nastopamo v cirkusu. Otroci so tako pustni čas lahko doživljali kot čas zabave, veselja, norčij in sladkanja s krofi. Čas pusta je v vrtcu minil v znamenju otroške razigranosti, smeha in dobre volje, predvsem pa veselega pričakovanja po čudoviti, s soncem obsijani, bližajoči se pomladi.

Vzojiteljica asistentka Andreja Serdt Maučec

Nadeli smo si barvne črtaste kravate in pisane klobučke. Vrtec na Gornjem Seniku

Pust na Dvojezični osnovni šoli Jožefa Košiča

Na DOŠ Števanovci smo imeli 25. februarja pust, po naše fašenek. Z delom so začele naše otkovske ženske. Ili, Margit, Ana in Erži so pekle krofe (fanke). Pri tem so jim pomagale naše učenke iz 5. razreda.

Pustovanje smo začeli ob 11. uri. Zbrali smo se v telovadnici, kjer so se učenci iz prvega razreda in pevski zbor predstavili s kratkim programom, zapeli so tudi vesele pesmi.

Potem se je začel Just Dance, to pomeni, da so učenci predstavili razne plese. Lahko smo videli plese v parih, v skupini, ampak imeli smo tudi plesalce, ki so nam sami zaplesali. Žirija je ocenjevala plese.

Tudi učenci iz višjih razredov so se predstavili, našemili. Peti razred je predstavil dve skupini iz Eksatlona: prvake in izzivalce. 7.razred je predstavil risanko Pes Frakk, groza mačk. Šesti in osmi razred pa film Naša mala vas. Vsi so bili zelo posrečeni.

Po kosilu smo nadaljevali s programom in začela se je pustna maškarada. Našemljeni so se nam predstavili. Lahko smo videli župnika, vojake, metulja, policaja, nune, klovna, meduzo, slikarja, avtomehanika. Učenci so imeli kreativne maske, komisija jih je ocenila.

Program se je nadaljeval z družabnimi igrami: plesali so z baloni, iskali besede, izbirali so pokrove in sestavljali slike. Najbolj zanimivo je bilo, ko so morali na fotografijah prepoznati svoje učitelje, ko so ti bili še majhni.

Zelo dobro smo se počutili, z veseljem smo bili skupaj. Tudi krofi so bili zelo okusni, hvala vsem ženskam za pomoč.

Agica Holec
ravnateljica DOŠ Števanovci

Pustne maškare na šoli in v vrtcu Števanovci

PUST

PUST

V NAŠIH VRTCIH JE PESTRO IN VESELO

V vrtcih smo spoznavali gozdne živali. To so bile jelen, srna, zajček, veverica, lisica, sova, divji prašič in medved. Povedali smo, katere živali so zimo prespale in se naučili novo gibalno igro ter pesmico.

Mi smo indijanci

Spoznavali smo gozde živali

Prišel je pustni čas, v vrtcih je veselo. Ogledali smo si različne pustne šeme, jih poimenovali in jih narisali. Izdelovali smo klovne in pustno dekoracijo za našo igralnico.

V slovenski skupini Zvezdice pa smo teden pred pustom bili pravi indijanci. Izdelali smo si naglavne rekvizite, postavili šotor. Okrog ognja smo peli in plesali kot indijanci. Otroci so uživali.

Vzgojiteljica asistentka Romana Trafela

MOJ HIŠNI LJUBLJENČEK – EN DAN NI DAN

Jaz imam kužka, ki se imenuje Tofi. To se je začelo tako, da jaz nimam sestre ali brata. Rekla sem mamici, da jaz hočem nekoga, s kom se bom lahko igrala. Potem je prišla ideja, da bom imela kužeka. Vem, da smo en večer šli k moji sestrični in tam so mi povedali, da bodo v Csörötneku (Črtnik) imeli male kužke. Meni se je srce že veselo svetilo. Smo vprašali, če je res, in ko so rekli, da je res, sem že rekla mamici in jo prosila, da bomo šli. Mamica se je bojala, da ne bom imela časa za kužeka. Ampak sem rekla mamici, vidiš, sem že velika in bom naredila vse, kar je treba. Prišel je dan, ki sem ga zelo čakala. Lahko sem šla v trgovino in kupila ljubljenčku nekaj, da bo še lepša hiša in bo imel veliko igrač. Ni bilo treba, ampak jaz sem mu že kupila malo hrane tudi. Skoraj vsak teden smo šli k mojemu kužeku, ki bo meni polepšal svet. Jaz sem bila na taboru, ko so mi rekli, da lahko nesemo kužka domov. Sem bila slabe volje, ker bi rada šla domov, da bi šla po njega. Ampak so rekli, da en dan ni dan, naj ostanem na taboru, drugi dan bomo šli po kužka in ga prinesli domov. Prvi dan je bil najlepši dan na svetu! Cel dan sem bila zunaj. Zdaj pa je že eno leto star in ljubezen, ki jo čutim do njega in on do mene, je najlepša ljubezen!

Vanessza Sulics, učenka DOŠ J. Košiča

ŠOLA V NA

Veselimo se šole v naravi

Rada imam naravo. Zato imam rada naravo, ker ko odprem okno, slišim kako čričkajo ptice in kako piha veter. Veseli me, da je moja šola tudi v tej lepi naravi. Letos imamo možnost iz šole, da lahko gremo smučat v sosednjo državo, v Slovenijo na Roglo, v gore. Upam, da se bomo zelo dobro počutili in se bomo v tem smučarskem taboru naučili smučati. Že zelo čakam prihodnji teden.

Vanda Krajczár, učenka DOŠ J. Košiča

Naslednji teden grem v smučarski tabor na Roglo. Nikoli še nisem smučal, zdaj se bom naučil. Upam, da mi bo šlo in da se hitro bom naučil. Verjetno se bom dobro počutil s sošolci.

Denisz Wachter, učenec DOŠ J. Košiča

Po mojem smučanje je dober šport, zaradi tega sem se prijavila na smučarski tabor, ki bo na Rogli. Pri uri slovenščine smo se pogovarjali o tem, kaj vse moramo vedeti, ko bomo smučali. Npr. moramo biti previdni z drugim. Na smučišču moramo upoštevati pravila. Med smučanjem moramo poskrbeti zase. Upam, da se bomo dobro počutili.

Viktória Rogán, učenka DOŠ J. Košiča

Učenci na Dvojezični osnovni šoli Jožefa Košiča smo dobili možnost, da lahko gremo na smučarski tabor na pet dni v Slovenijo. Učenci se lahko prijavijo iz Monoštra, Števanovec in Gornjega Senika. Tabor bo na Rogli. Rada imam naravo, ker zrak je dober. Vesela sem, da lahko grem v tabor tudi pozimi.

Lilien Erős, učenka DOŠ J. Košiča

Zveza Slovencev na Madžarskem organizira šolo v naravi. Ta program bo trajal pet dni, od nedelje do četrtka v Sloveniji na Rogli. Glavni cilj je, da se naučimo smučat. Bo še mnogo drugih programov tudi. Že nestrpno in radovedno čakam. Upam, da bom uspel in ne bom vedno padel.

Zsombor Mizser, učenec DOŠ J. Košiča

Danes, ko pišem moje misli o Rogli smo 24. februarja. Še samo dva dni imamo in gremo na Roglo. Komaj čakam, ampak me je strah, ker imam kužeka Tofija. Zelo imama rada njega in mojo mamico. Težko mi je, da skoraj en teden ne bom videla njih. Lahko, da to bo malo težko, tako tudi zelo čakam. Mislim, da smučanje bo težko in bom večkrat spadnila. Upam, da bom vsak dan boljša. Povedali so program, je zelo boder in različnen. Bom napisala, ko bom prišla domov, kako sem se počutila.

Vanessza Sulics, učenka DOŠ J. Košiča

In tako se je začela skrbno načrtovana šola v naravi ...

Nedelja, 27. 2. 2022

Avtobus je odšel iz Monoštra ob 7. uri zjutraj. Ustavil se je tudi v Števanovci in na Gornjem Seniku. Pot je bila približno dolga 150 km. Počivali smo na dveh postajališčih: na bencinski črpalki in v Tepanju. Na Roglo smo prispeli ob 12. uri. Ob prihodu smo se vselili v bungalove. Nastanitev je bila v dveh nadstropjih. Spodaj je spal naš mentor, zgoraj pa mi, dijaki. Nastanitev je bila zelo udobna in imeli smo zelo lep razgled. V nedeljo smo se dobili ob 13. uri in šli na kosilo. Zelo lepo so skrbeli za nas. Na izbiro je bilo veliko hrane. Po kosilu smo se začeli pripravljati na prvo smuko. Odšli smo ob 14.25 po smučarsko opremo. Šli smo na smučišče, kjer sta nas že čakala učitelja smučanja Tomaž in Boris. Tečaj smučanja je trajal vsak dan štiri ure. Naše prvo smučanj je bilo zelo razburljivo. Postali smo bogatejši za nova znanja.

Z učiteljema na snegu

Inštruktorja sta šla ob 16. uri, mi pa smo smučali še eno uro. Opremo smo nesli nazaj ob 17. uri. Potem smo imeli prosti čas. Vsi so počivali, saj smo se utrudili. Na večerjo smo odšli ob 17.40. Tudi večerja je bila popolna. Ko smo se najedli, smo se vrnili na nastanitev. V bungalovu smo se pogovarjali in se zelo zabavali. Dijaki so šli drug k drugemu in skupaj preživeli večerne ure. Ob 21. uri smo se kopali in potem odšli spat. Smo zaključili zelo dober in razburljiv dan. Z veseljem se udeležimo še tako dobrih dogodivščin.

SKUPINA NAJBOLJŠI (Tomaževi)

Zima res je prima klima,
sneg se na obraz mi lima,
ko se kakor kača v ceuca zapodim.
Sneg mi celo pot čez glavo nese,
uživam nenormalno,
da k'r trese.
Zraven pojem si refren in se smejim.
Smučam levo, desno,
cik, cak, cik, cak,
cik, cak, noben mi ni enak!
Levo, desno,
vozim cik, cak, cik, cak,
cik, cak, sori s'm pač tak!
Ampak naj vas ne skrbi, meni v kočo se mudi.
S'm le faca, ki nori, smuča, pleše cele dni.
Zdej pa gremo skupej cik, cak, cik, cak,
cik, cak, sem gorski veseljak.
Smučam levo, desno,
cik, cak, cik, cak,
cik, cak, noben mi ni enak!
Levo, desno, vozim cik, cak, cik, cak,
cik, cak, sori s'm pač tak!
Ampak naj vas ne skrbi, meni v kočo se mudi.
S'm le faca, ki nori, smuča, pleše cele dni.
Zdej pa gremo skupej cik, cak, cik, cak,
cik, cak, mi zavida vsak.
Zadnji superfajn zavoj potegnem,
pol jo pa v toplo kočo stegnem.
To za mene je najlepši del poti.
Muska vsepovsod naglas odmeva,
pleše se po mizah in prepeva.
Js zavriskam!
Gremo vsi na 1, 2, 3!

SKUPINA NAJBOLJŠI (Tomaževi)

Ponedeljek, 28. 2. 2022

V ponedeljek ob 7.00 smo vstali. Učiteljica Valentina nas je zbudila s pesmijo Dobro jutro življenje. Šli smo pred okno in samo gledali, kako vstane sonce. Veliko smo se že zjutraj smejali in norčevali. Ob 7.30 smo zajtrkovali. Veliko smo jedli, ker hrana je bila odlična. Ko smo končali, smo prišli nazaj v bungalov. Malo smo počivali. Ob 9.00 smo šli smučat. Velikokrat smo padli, ampak bilo je zelo dobro. Ob 11.00 smo končali. Ob 12.00 smo šli na kosilo. Vse smo okusili. Pol ure smo počivali. Ob 14.00 smo šli nazaj smučat. Že smo bili boljše kot prej. Ob 16.00 smo prišli nazaj. Že smo bili zeloooooooo utujeni. Potem smo se vozili na bob. Pogled je bil čudovit. Ob 18.00 smo šli na večerjo. Ko smo končali, smo šli nazaj v en prostor. Tam smo peli pesem CIK CAK. Veliko smo se veselili. Potem smo prišli nazaj v bungalove. Malo smo klepetali. Prijatelji tudi so prišli in smo igrali karte. Zelo nam je bilo všeč!

SKUPINA SNEŽINKE (Biserkine)

Potem smo se tuširali. Ob

21.30 smo šli spat, ker smo bili zelo utrujeni.

SKUPINA KRAPANCE
(Valentinine)

Torek, 1. 3. 2022

Naša skupina se imenuje Smučarke. Smo učenke iz Dvojezične osnovne šole Jožefa Košiča, in sicer Vanda Krajczar, Viktorija Rogan in Lilien Erős iz šestega razreda in Dora Grebenar iz sedmega razreda. Rekli so, da smo Andrejine, ker ona biva z nami v bungalovu.

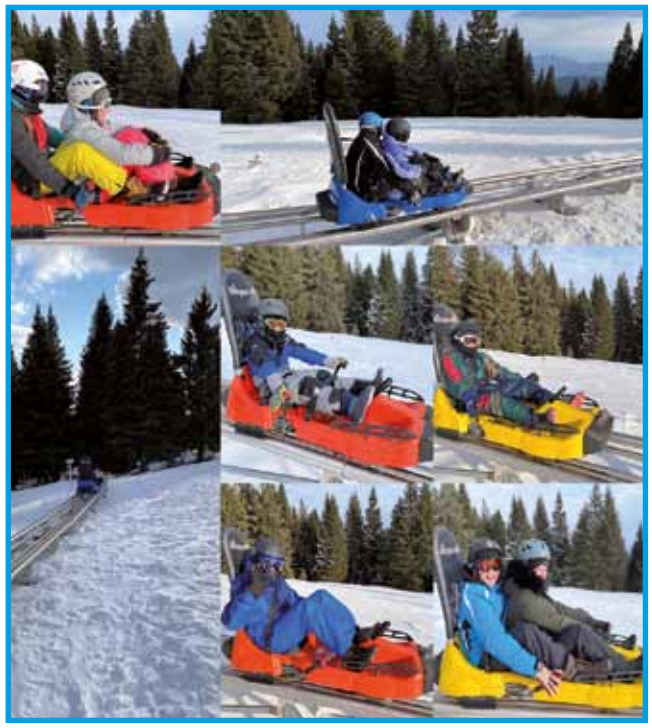

Pustni torek je bil čudovit. Zjutraj je nas očarala sveža bela snežna odeja ter sonce. Kot vsak dan tudi tokrat smo imeli zajtrk ob 7.30 in kot vsak dan smo tudi tokrat čakali, da se Dora pripravi. Na poti na zajtrk so nas eni sošolci pozdravili v maskah, saj je bil pustni torek in kot se pravi pri nas v Porabju „Kusta repa dugi ren, fašenek je cejli den!". Vse obroke smo imeli v hotelski restavraciji. Vsak dan je bila velika izbira. Ponudba je bila odlična za zajtrk, kosilo in večerjo. In če smo že pisali o pustnem torku, smo seveda ta dan dobili tudi krofe.

Po zajtrku pa smo šli smučat, najprej smo se preoblekli v smučarsko obleko, potem smo vzeli smuči in nato šli na smučišče. Učitelj je nas čakal že ob deveti uri. Celotna ekipa iz Porabja je bila deljena na dve skupini, tako tudi me „Smučarke" nismo smučale skupaj. Liliana je bila med boljšimi smučarji, njihov učitelj je bil Tomaž. Večina naših članov je spadala v drugo skupino, ki jo je uči učitelj Boris. Ta dan je bil res lep, smo imeli sonce, primerno temperaturo in lepe proge. Smučali smo dopoldan in popoldan, vmes smo imeli kosilo in en kratek počitek. Tudi ta dan smo se naučili nekaj novega, eni smo prvič uporabljali sidro, krožnike in štirisedežnico.

Pred večerjo je nas obiskal predsednik Državne slovenske samouprave Karel Holecz. Dobili smo od njega veliko darilo. Mi smo bili zelo veseli, da je nam prinesel sladkarije. Predsednik je nas spodbujal, da ostanemo vztrajni in gotovo, da se bomo naučili smučati!

Ob 20.00 zvečer smo šli v bazen se kopat. Znotraj kompleksa so imeli enega velikega in dva manjša bazena. V večjem bazenu je bila hladnejša voda. V malih je bila toplejša voda. S kopanjem smo zaključili ob 21. uri. Oblekli smo se in odšli nazaj v bungalov, se stuširali in hitro tudi zaspali. Bil je čudoviti dan.

SKUPIN SMUČARKE
(Andrejine)

Sreda, 2. 3. 2022

Naša skupina se imenuje SNEŽINKE. V skupini smo: Dorotytya Nagy, Fruzsina Baráth, Anett Vajda, Lizett Mesics in Gyöngyi Bajzek. Od nedelje do četrtka smo stanovali v bungalovi Jerebika 5. V sredo smo vstali ob 7. uri, ko smo pogledali skozi okno je na nas sijalo sonce in ptice so zelo lepo pele. Po zajtrku smo oblekli obleko in opremo za smučanje. Ta dan smo zelo uživali smučanje, ker je bil čist in svež zrak, sončni žarki so nas med vožnjo božali. Med smučanjem smo tudi uživali lepo belo pokrajino in snežene smreke. Članici naše skupine smo se veliko naučili, kako je treba pravilno smučati in tudi neke izraze, ki jih je nam gospod Boris vse skoz govoril (pica, pomfri, metuljček, zavoj). Sredo pri kosilu sta nas obiskali Helena Jaklitsch, ministrica in njena sodelavka in sta skupaj z nami imeli kosilo. Po kosilu smo praznovali rojstni dan Štefija, Vande, Vaneszse in Denisza. Skupaj smo zapeli pesem Vse najboljše za te, potem so dobili presenečenje, čokoladno torto in darilo. Tudi mi ostali smo jedli torto in na koncu smo tudi mi dobili darilo od ministrice. Popoldan smo šli se spet smučat. Po smučanju, kot ponavadi vsak dan, smo si skuhali sadni čaj in skupaj spili, med tem smo se pogovarjali in veliko smejali v sobi. Večer ob 18. uri smo imeli večerjo. Po večerji smo šli v športno dvorano, kjer smo imeli možnost igrati košarko, nogomet in tenis s skupaj z odraslimi.

V sredo smo imeli lep in odličen dan. Naša skupina je preživela lep smučarski in vsebinsko bogat teden. Hvala lepa za možnost!

SKUPINA SNEŽINKE
(Biserkine)

Zjutraj ob 8. uri smo se odpravili proti Rogli v Slovenijo. Veselili smo se tega dne. V šoli smo se več dni pogovarjali, kdo bo kaj vzel. Naši kovčki so bili veliki. Ko smo prispeli na goro, nas je pričakalo zelo slabo vreme, ki je trajalo do torka zjutraj. V torek je padal sneg. Bilo ga je najmanj 15 cm. Tako smo prva dva dneva zmrzovali na smučišču. Polovica smučarjev se je že drugi dan izkazala za zelo spretne. Jedli smo trikrat na dan. Bili so bogati bifeji in raznolika hrana. Vsak si je lahko izbral juho, hrano, sladico, sadje.

V torek zvečer nas je obiskal vodja Državne slovenske samouprave, Karel Holecz. V sredo dopoldne nas je obiskala tudi ministrica, ki nam je prinesla darila, česar smo se zelo razveselili. Štirje učenci so imeli rojstni dan in na ta dan so dobili torto, svečke in darila. Čokoladna torta je bila zelo okusna.

SKUPINA (Marjetkine)

Zahvala

Vsi, ki smo lahko preživeli na Rogli en čudovit teden, ki smo lahko smučali, se zahvalujemo Zvezi Slovencev na Mdžarskem in vsem, ki so nam polepšali ta teden: Andreji Kovač, Biserki Bajzek, Valentini Novak, Marietti Szalai, Tomažu Kovaču, in ml. Tomažu Kovaču. Hvala učiteljem, ki so nam pokazali, kaj je smučanje, naučili so nam, kako je treba smučati. Hvala, da

smo imeli možnost in smo lahko poskusili. Hvala, da ste nam organizirali šolo v naravi.

Lahko povemo, da se je vsak dobro počutil in upamo da tudi naslednje leto bomo lahko šli na Roglo.

Učenci, ki so lahko poskusili smučanje